

TOCA MOURE'NS. CAP A UNA MOBILITAT JUSTA I SOSTENIBLE

Són dies d'eleccions, dies de campanya i de propostes de tot tipus, on ens juguem el nostre futur més immediat com a societat. Aquest any coincideixen amb l'arribada del bon temps on, a més de la rutina habitual d'anar a la feina i conciliar-la amb la vida familiar, busquem estones per gaudir dels vespres a la fresca, passejant o fent exercici, a peu, en bicicleta, aprofitant l'entorn. És aquí on apareix el concepte sobre el que tracta aquest article, la mobilitat.

Situem-nos. Des de fa anys, els pobles i ciutats d'arreu es debaten models de mobilitat oposats. El model de mobilitat centrat en el vehicle privat ha esdevingut el model prevalent i un reflex de la societat on vivim, on el consum, l'ús il·limitat de combustibles fòssils i l'individualisme predominen. La contaminació atmosfèrica que deriva d'aquest model suposa la mort prematura de més de 3.500 persones cada any. Cal donar-li la volta perquè té un cost econòmic, social i mediambiental insostenible.

Des de la CUP apostem per un model que defensi el vianant, dissenyant el barri a escala humana i dotant-lo de perspectiva de gènere. Augmentant les zones peatonals per fomentar la interacció social, l'economia local, l'accessibilitat als serveis i en definitiva millorar la qualitat de vida. Un model que possibiliti una ciutat amiga de la bici, que acabi amb la presència massiva de cotxes al centre i que d'aquesta manera protegeixi la qualitat de l'aire i la salut de les persones.

Quan parlem d'augmentar les zones peatonals del centre i dels carrers més concorreguts, pacificant el trànsit motoritzat, pensem en actuacions relativament costoses però necessàries. Cal continuar amb el model de carrer amb plataforma única que ja tenim al centre als carrers del Pont, Enric Delaris i Sant Jordi i estendre'l al primer tram del Passeig de Sant Joan i carrers, ara mateix, gens amistosos pel vianant com el de la Cavalleria i de Sant Jaume. L'objectiu final és que els vehicles siguin els qui demanin permís als vianants per circular en les zones urbanes i no a l'inrevés .

Si bé es cert que actuacions com les anteriors requereixen inversions importants, no ho és menys que hi ha intervencions de molt baix cost que ens permetrien fer una transició cap a la situació ideal. Per exemple, la creació d'una xarxa de camins escolars segurs resoldria els col·lapses que es produeixen en els accessos als centres educatius. Iniciatives com les del BusBici són en aquest sentit magnífiques notícies i cal estendre-les a totes les escoles i instituts de Manlleu.

Tenim el poble ideal per moure'ns a peu o en bicicleta. Manlleu no és tan gran com per haver d'agafar el cotxe en la gran majoria de desplaçaments que es fan dins del municipi. Ja disposem d'un tram de carril bici extensible a altres tipus d'usuaris no motoritzats. De fet, cal allargar-lo fins arribar a l'estació de tren i exportar-lo a les altres travesses urbanes del municipi com poden ser el Passeig de Sant Joan i la resta de l'Avinguda Puigmal. No obstant, el carril bici perd el sentit si en el punt de destinació no hi ha un lloc pensat per deixar de manera segura les bicicletes. Per això és imprescindible buscar i desenvolupar àrees d'aparcament, almenys en tots i cadascun dels equipaments municipals i especialment en punts d'intercanvi de mode de transport com l'estació de RENFE.

En aquest nou paradigma, passejar ha de ser una activitat essencial, un valor de salut i de qualitat de vida però en els nostres pobles i ciutats s'ha convertit en un luxe. Manlleu pateix d'aquest mal. Tenim un meravellós Passeig del Ter fruit de la lluita i la feina de moltes manlleuenques i manlleuencs. Un balcó magnífic al riu. Arribar caminant al Passeig del Ter o l'Arborètum, l'altre gran zona verda del poble, no sempre és fàcil o amable. Aquestes zones tampoc disposen de bons accessos als entorns verds del municipi, bons exemples en són Lourdes, el Poquí, i la zona del Fugurull. Així doncs, no es pot donar per conclosa la ruta de l'Arborètum i el Passeig del Ter, s'ha de treballar la continuïtat de l'anella verda a Manlleu. Una anella verda amb entitat i pressupost propi, aprofitant els camins i caminois existent.

En resum, el nostre municipi té les condicions ideals, per dimensions, població, entorn i situació, per fer una canvi real en la mobilitat i per fer-la més sostenible i socialment més justa. Per això des del grup municipal de la CUP creiem que és el moment de fer una aposta decidida i definitiva en aquest sentit, el que hi ha en joc no és menor, ni més ni menys que la salut i la qualitat de vida de totes les persones que tenim la sort de gaudir de Manlleu. Ho diu bé el diccionari, mobilitat, qualitat de mòbil, que es mou, que pot ésser mogut o transportat. Toca moure'ns.

Ricard Comajoan - assemblea de la CUP Manlleu
10 de maig de 2023